

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἔ. ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

(Τελεῖται συνήθως Μ. Πέμπτην πρωΐ)

ΙΕΡΕΥΣ: **Ε**ὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ἰλαρῶναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἅς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ἦρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Κύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ

εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Εκλείπειν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν·

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν ...

Αλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Η ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: **Ε**ν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**ύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπό κάθε αἴτηση]

Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ τῆς πόλεως (Μονῆς, Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἐπεὶ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: **Κ**οὶ, Κύριε.

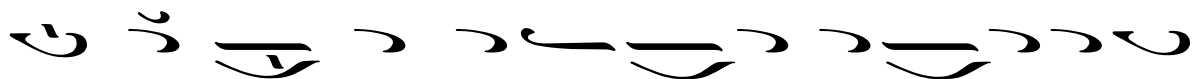
ΙΕΡΕΥΣ: **Ὅ**τι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: **Α**μήν.

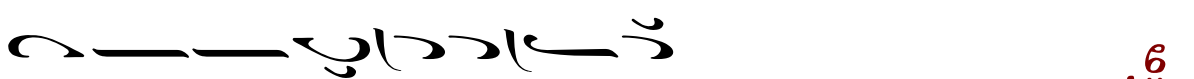
Ἦχος Δι̇ ^{χ̣} Δ̣ ^Δ
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε

ει σα ακου στον μου ει σα κου στον μου Κυ ρι ε

^{6.}
Κυ ρι ε ε κε κρα ζα προς σε ει σα ακου

σον μου προ σχες τη φω νη της δε η η σε ως

^{6.}
μου εν τω κε κρα γε ναι με προς σε ει σα

κου στον μου Κυ ρι ι ε ε ^{6.}

^{6.} ^Δ
Κα τευ θυν θη τω η προ ο σευ χη μου ως

θυ μι α μα ε νω ω πι ον σου ^{6.} ε παρ σις τω

ων χει ρων μου θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου

σον μου Κυ ρι ι ε ε ^{χ̣} ^{6.}

^{6.} ^{χ̣} ^Γ ^Δ
Ε αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυρι ε τις υποστησεται
ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν
Cυν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
I ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου ρ
γον και Κτι στην των α α πα αν των Πι λα
τω πα α ρα α δω ω ω ση ω των
α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω
ων α α α πι ι ι στω ων ο τι τον ερ
χο με νον κρι ναι ζω ων τας και νε εκ ρους ει
εις κρι ι σι ν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι
τον ι ω με νο ο ον τα πα α θη προς

Παθός ε ε ετοιμα α α ζου ου ου σι
Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε
ε ο ος δο ο ο ζα α α σοι
νε κεν του ο νο μα τος σου υ
πε μει να σε Κυ ρι ε υ πε μει νεν η
ψυ χη μου εις τον λο γον σου ηλ πι σεν η
ψυ χη μου ε πι τον Κυ ρι ον
Cυν τρε χει λοι πον το συ νε δρι ον των
I ι ι ου δαι αι ων ι να τον Δη μι ου ρ
γον και Κτι στην των α α πα α αν των Πι λα
τω πα α α ρα α δω ω ω ση ω των

α α α νο ο ο μω ων ω τω ω ω
ων α α α πι ι ι στωων ο τι τον ερ
χο μενον κρι ναι ζωων τας και νε εκρους ει
εις κρι ι σι ιν ευ τρε πι ι ι ζου ου ου σι
τον ι ω με νο ο ον τα πα α θη προς
Πα θος ε ε ετοιμα α α ζου ου ου σι
Κυ ρι ε μα κρο θυ υ με με γασου το ε λε
ε ο ος δο ο ο ζα α α α σοι
Α πο φυ λα κης πρω ι ας με χρι νυ
κτος α πο φυ λα κης πρω ι ας ελ πι
σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

ου δας ο πα ρα α νο μος Κυ υ υ
 ρι ε ο βα ψας εν τω Δει πνω ω ω την
 χει ει ρα εν τω τρυ βλι ι ι ω με ε τα α
 σου ου ε ζε τει νεν α νο μω ω ως τας
 χει ει ρας του λα βει ει ν αρ γυ υ ρι ι
 ι ι α και ο του μυ ρου λο γι σα με
 νος τι μην Σε τον α τι μη η τον ουκ ε φρι
 ζε ε πω ω ω λη η η σαι αι ο τους
 πο δας υ φα πλω σας ε πι το νι ψαι το ο ο ν
 Δε σπο ο την κα τε φι λη σε δο ο λι ι ως
 εις το προ δου ναι το ι ο ι σ α α νο ο ο μοις

χο ρου δε Α πο στο ο ο λων ρι ι φει εις

και τα τρι α κον τα ρι ι ψα ς αρ γυ υ

υ ρι α σου την τρι η με ε ρον Α να

στα σι ι νου κ ει ει δε δι η ς ε λε ε

η η σο ο ο ν η η η η μα ς

Ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε λε

ος και πολ λη πα ραυ τω λυ τρω σι ς και

αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα η λ εκ πα

σων των α νο μι ω ω ν αυ του

Ι ου δα ς ο προ δο της δο λι ο ς ω ν

δο λι ω φι λη μα τι πα ρε δω κε τον Σω

τη η ρα Κυ υ υ ρι ι ι ον τον

Δεσποτην των α α πα αντων ως δουλον πε

πρα κε τοις πα α α ρα νο ο ο μοις και

ως προβα τον ε πι ι σφα α γη η η ην ου

ου τως η κολου ου ου θει ο Α μνος

ο του Θε ου ο Υι ο ο ο ος του Πα α

τρος ο μο ο νος πο ο λυ υ ε ε ε

λε ε ε ε ος

Αι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θνη ε παι νε σα τε αυ τον παν τε ες οι

λα α οι

σου δας ο δουλος και δο λι ος ο
 μα θη τη ης και ε πι ι ι βουλος ο
 φι ι λος και δι α α α βο ο ο ο λος
 εκ των ερ γων α α α πε φα αν θη η
 κο λου θει γαρ τω Δι ι ι δασκα α λω και
 καθ ε αυ τον ε με λε τη σε την προ ο
 ο δο σι ι αν ε λε γε ε εν εν ε ε αυ
 τω ω πα ρα δω ω ω σω του ου τον και
 κερ δη η σω τα συ να χθ εν τα χρη η μα α
 τα ε πε ζη τει δε και το μυ ρο ο ον πρα
 θη η ναι και τον Ι ι η σου ου ουν

δο ο λω κρα α τη θη η η ναι α πε δω
κε ε ε εν α σπασμον πα ρε ε δω ω κε το
ον Χρι ι ι ι στον και ως προ βα τον ε
πι σφα α γη η η ην ου ου τως η κολου ου
ου ου θει ο μονος ευ σπλα αγ χνος και φι
ι λα α αν θρω ω ω προς

Ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
ος αυ του ε φ η μας και η α λη θει α
του Κυ ρι ου με νει εις το ο ο ν αι ω ω
να

Ο ν ε κη ρυ ζεν Α μνο ο ν Η η η σα

ι ι ας ^Δερ χεται ^Mε πι σφα γη ην ε
 κου ου ου ^Δσι ι ι ι ον και τον νω τον δι
 δω σιν ^Mει ει ^Bεις μα στι ι γας τας σι α γο
 ο ^Γνα ^δας [♂]εις ^Mρα [♂]πι [♂]ι ^Mισμα α α τα
 το ^Nδε [♂]προ σω ω πον ουκ α ^Mπε ε στρα α φη
 α ^Nπο αι αι σχυ υ νης ε ^Δεμ πτυ σμα α α
 των ^Mθα ^γνα ^θτω ^Δδε α σχη η μο ο νι κα
 α α α τα ^Mδι ^Bκα α α ^Δζε ε ε ε ⁶ται ^Δπα
 αν τα ο α ^Δνα ^Δμα ρτη η τος ε ^Δκου ^Δσι ι
 ω ^Mως ^Mκα ^Bτα ^Mδε ε ε ⁶χε ε ε ε ^Mται ^Mι να
 πα ^Δσι ^Δδω ^Mρη ση η ται ^Bτην εκ ^Bνε κρω ων Α α

να α ασταα α α σιν

Δ

Δόξα... Καὶ νῦν... Ἦχος πλ. β'

Π
με ε Δο ο ο ζα Πα α τρι ι ι ι και Υι

υι ω και Α γι ι ω Πνευ μα α α τι

π
και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι

αι ω ω ω νας των αι ω ω νων α α α α

μην

π Π
Ιε νη η η μα ε ε χιδ νων α λη

θω ω ως ο ο Ι ου ου ου ου δας φα

κ Μ Δ
γον των το μα αν να ε ε εν τη η η ε ε ρη

η η μω Δ Π
και γογ γυ ζον των κα τα α α

α του ου τρο φε ε ε ε ως ε τι γαρ
της βρω σε ως ου ου σης εν τω στο ο μα α
τι ι ι αυ των κα τε λα λουν του Θε ου
ου οι οι οι α χα α α ρι ι ι ι στοι και
ουτος ο ο ο δυ υ υ σ σε βης τον ου ρα
νι ον α αρ τον εν τω στο ο μα α α
τι ι ι βα ασ τα α ζων κα τα του Σω ω τη
η η ρο ος την προ δο σι ι α α αν ει ρ γα
α α σα α α το ω γνω ω μη η ης
α α α κο ο ρε ε ε σ του και αι αι το ο λ μης
α α παν θρω ω ω ω που τον τρε

ε φο ο ον τα α α ε ε πω ω ω λει
και ον ε φι λει Δε σπο ο ο ο την πα ρα
δι ιδου ου ου εις θα α α να α α τον
ον τωσ ε κει νων υι ος ο ο πα ρα
α α νο ο ο ο μοσ και συν αυ τοις την α
πω λει αν ε ε κλη ρω ω ω σα α α
το αλ λα ρυσαι αι Κυ υ ρι ι ε
τοι αυ της απαν θρω πι ασ τα ασ ψυ χα
α ασ η η η η μων ο μονοσ εν μακρο θυ
μι ι α α ανει ει ει κα α α α στο ο
ο ο οσ

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί !

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάρκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Ἑσπέρας !

Προκείμενον. Ἦχος α΄.

Ψαλμὸς ρλθ΄ (139).

Εξελοῦ με, Κύριε, ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ.
Στίχ. Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίαν ἐν καρδίᾳ.

Τῆς Ἑξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΘ΄, 10-19)

Εἶπε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν· καταβάς διαμάρτυραι τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ ἄγνισον αὐτοὺς σήμερον καὶ αὔριον, καὶ πλυνάτωσαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἔστωσαν ἔτοιμοι εἰς τὴν ἡμέραν τὴν τρίτην, τῇ γὰρ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, καταβήσεται Κύριος ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ. Καὶ ἀφοριεῖς τὸν λαὸν κύκλῳ λέγων. Προσέχετε ἑαυτοῖς τοῦ ἀναβῆναι εἰς τὸ ὄρος,

καὶ θίγειν τι αὐτοῦ, πᾶς ὁ ἀψάμενος τοῦ ὄρους, θανάτῳ τελευτήσει, οὐχ ἄψεται αὐτοῦ χεῖρ, ἐν γὰρ λίθοις λιθοβοληθήσεται, ἢ βολίδι κατατοξευθήσεται, ἐάν τε κτῆνος, ἐάν τε ἄνθρωπος, οὐ ζήσεται. Ὅταν δὲ αἱ φωναί, καὶ αἱ σάλπιγγες, καὶ ἡ νεφέλη ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐκεῖνοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὸ ὄρος. Κατέβη δὲ Μωϋσῆς ἐκ τοῦ ὄρους πρὸς τὸν λαόν, καὶ ἠγίασεν αὐτούς, καὶ ἔπλυναν τὰ ἱμάτια αὐτῶν. Καὶ εἶπε τῷ λαῷ. Γίνεσθε ἕτοιμοι, τρεῖς ἡμέρας μὴ προσέλθητε γυναικί. Ἐγένετο δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, γεννηθέντος πρὸς ὄρθρον, ἐγένοντο φωναὶ καὶ ἀστραπαὶ καὶ νεφέλη γνοφώδης ἐπὶ ὄρους Σινᾶ· φωνὴ τῆς σάλπιγγος ἤχει μέγα, καὶ ἐπτοήθη πᾶς ὁ λαός, ὃς ἦν ἐν τῇ παρεμβολῇ. Καὶ ἐξήγαγε Μωϋσῆς τὸν λαὸν εἰς συνάντησιν τοῦ Θεοῦ ἐκ τῆς παρεμβολῆς, καὶ παρέστησαν ὑπὸ τὸ ὄρος· Τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἐκαπνίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβεβηκέναι τὸν Θεὸν ἐπ’ αὐτὸ ἐν πυρί, ἀνέβαινε δὲ ὁ καπνός, ὡσεὶ ἀτμὶς καμίνου, καὶ ἐξέστη πᾶς ὁ λαὸς σφόδρα. Ἐγένοντο δὲ αἱ φωναὶ τῆς σάλπιγγος, προβαίνουσαι ἰσχυρότεραι σφόδρα. Μωϋσῆς ἐλάλει, ὁ δὲ Θεὸς ἀπεκρίνατο αὐτῷ φωνῇ.

Προκείμενον. ᾠχος βαρὺς. Ψαλμὸς νη΄ (58).

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ Θεός.

Στίχ. Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Ἰὼβ τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΛΗ΄, 1-21 ΜΒ΄, 1-5)

Εἶπε Κύριος τῷ Ἰὼβ, διὰ λαίλαπος καὶ νεφῶν. Τίς οὗτος ὁ κρύπτων με βουλήν, συνέχων δὲ ῥήματα ἐν καρδίᾳ, ἐμὲ δὲ οἶεται κρύπτειν; Ζῶσαι, ὥσπερ ἀνὴρ, τὴν ὀσφύν σου, ἐρωτήσω δέ σε, σὺ δὲ μοι ἀποκρίθητι. Ποῦ ἦς ἐν τῷ θεμελιοῦν με τὴν γῆν; ἀπάγγελον δὲ μοι, εἰ ἐπίστασαι σύνεσιν. Τίς ἔθετο τὰ μέτρα αὐτῆς, εἰ οἶδας; ἢ τίς ὁ ἐπαγαγὼν σπαρτίον ἐπ’ αὐτῆς; ἐπί, τίνος οἱ κρίκοι αὐτῆς πεπήγασι; τίς δὲ ἐστὶν ὁ βαλὼν λίθον γωνιαῖον ἐπ’ αὐτῆς; ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα, ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες Ἄγγελοί μου, ἔφραξα δὲ θάλασσαν πύλαις, ὅτε ἐμαιοῦτο ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτῆς ἐκπορευομένη, ἐθέμην δὲ αὐτῇ νέφος ἀμφίασιν, ὀμίχλη δὲ αὐτὴν ἐσπαράγανωσα, ἐθέμην δὲ αὐτῇ ὄρια, περιθεῖς κλειῖθρα καὶ πύλας. Εἶπον δὲ αὐτῇ, μέχρι τούτου ἐλεύση, καὶ οὐχ ὑπερβήση, ἀλλ’ ἐν σεαυτῇ συντριβήσονται σου τὰ κύματα.

Ἡ ἐπὶ σοῦ συντέταχα φέγγος πρωϊνόν,
έωσφόρος δὲ εἶδε τὴν ἑαυτοῦ τάξιν,
ἐπιλαβέσθαι πτερύγων γῆς, ἐκτινάξαι ἄσεβεις
ἐξ αὐτῆς; Ἡ σύ, λαβῶν πηλόν, ἔπλασας ζῶον,
καὶ λαλητὸν αὐτὸν ἔθου ἐπὶ τῆς γῆς; ἀφείλες δὲ
ἀπὸ ἄσεβῶν τὸ φῶς, βραχίονα δὲ ὑπερηφάνων
συνέτριψας; ἦλθες δὲ ἐπὶ πηγὴν θαλάσσης, ἐν
δὲ ἴχνεσιν ἀβύσσου περιεπάτησας; ἀνοίγονται
δέ σοι φόβῳ πύλαι θανάτου, πυλωροὶ δὲ ἄδου
ιδόντές σε, ἔπτηξαν; νενουθέτησαι δὲ τὸ εὖρος
τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἀνάγγειλον δὲ μοι, πόση τίς
ἐστι; ποία δὲ γῆ αὐλίζεται τὸ φῶς; σκότους δὲ
ποῖος τόπος; Εἰ ἀγάγοις μὲ εἰς ὄρια αὐτῶν, εἰ
καὶ ἐπίστασαι τρίβους αὐτῶν, οἶδας ἄρα ὅτι
τότε γεγένησαι, ἀριθμὸς δὲ ἐτῶν σου πολὺς;
Ὑπολαβῶν δὲ Ἰὼβ τῷ Κυρίῳ λέγει. Οἶδα ὅτι
πάντα δύνασαι, ἀδυνατεῖ δὲ σοι οὐδέν. Τίς γὰρ
ἐστιν ὁ κρύπτων σε βουλήν; φειδόμενος δὲ
ῥημάτων, καὶ σὲ οἶεται κρύπτειν; τίς δὲ
ἀναγγελεῖ μοι, ἃ οὐκ ἤδειν, μεγάλα καὶ
θαυμαστά, ἃ οὐκ ἐπιστάμην. Ἄκουσον δέ μου,
Κύριε, ἵνα κἀγὼ λαλήσω, ἐρωτήσω δὲ σε, σὺ δὲ
με δίδαξον, ἀκοὴν μὲν ὠτός, ἤκουόν σου τὸ
πρότερον, νυνὶ δέ, ὁ ὀφθαλμὸς μου, ἐώρακέ σε.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. Ν' 4-11)

Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, τοῦ γνῶναι ἡνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον, ἔθηκέ με πρωῒ πρωῒ, προσέθηκέ μοι ὠτίον τοῦ ἀκούειν, καὶ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνῃς ἐμπτυσμάτων, καὶ Κύριος, Κύριος βοηθὸς μοι ἐγενήθη. Διὰ τοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων, ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίωσας με. Τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα, καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος, Κύριος βοηθήσει μοι, τίς κακώσει με; ἴδου πάντες ὑμεῖς, ὡς ἱμάτιον, παλαιωθήσεσθε, καὶ ὡς σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. Οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς πῦρ καίετε, καὶ

κατισχύετε φλόγα, πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἢ ἐξεκαύσατε, δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

ὁ Διάκονος: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ὁ ἄ Χορός: **Κ**ύριε, ἐλέησον.

ὁ Ἱερεὺς: **Ὅ**τι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Τὸ Τρισάγιον.

Ἦχος Δι'

Ἄ μνη Α α γι ος ο Θε ος

Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α

Θα να ατος ε λε η η σον η η η μα ας
(Δις)

Τὸ τρίτον.

Ἄ γι ος ο Θε ος Α

γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος α Θα να

ατος ε λε η η σον η η η μα ας

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω
πνευματι και νυν και αι και εις
τους αιωνας των αιωνων αμην
Αγιος Αθανασος ελεηη
σον ηηημας
Αυτα αμις Αγιος Θε
ος Αγιος Ισχυρος Αγιος
αθανασος ελεηηησον ηηημα
ας

Εἶτα τὸν Ἀπόστολον.

Προκείμενον. ᾠχος βαρὺς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κέφ. ΙΑ΄, 23-32)

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτί, ἣ παρεδίδοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε, Λάβετε, φάγετε, τούτο μου ἐστὶ τὸ σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων. Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι. Τοῦτο ποιεῖτε, ὡσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε, ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτόν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ

τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γάρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρῖμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δέ, ὑπὸ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Μακάριος ὁ συνιών ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Στίχ. Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακὰ μοι. Πότε ἀποθανεῖται, καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Στίχ. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερονισμόν.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ πάσχα γίνεται, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι. Τότε συνήχθησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως τοῦ λεγομένου Καϊάφα, καὶ συνεβουλεύσαντο ἵνα τὸν Ἰησοῦν

δόλω κρατήσωσι καὶ ἀποκτείνωσιν. ἔλεγον δέ·
Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, ἵνα μὴ θόρυβος γένηται ἐν τῷ
λαῷ. Τοῦ δὲ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανίᾳ ἐν
οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, προσῆλθεν αὐτῷ
γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα βαρυτίμου, καὶ
κατέχευεν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀνακειμένου.
ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἠγανάκτησαν
λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη; ἡδύνατο γὰρ
τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι πολλοῦ καὶ δοθῆναι
τοῖς πτωχοῖς. γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς·
Τί κόπους παρέχετε τῇ γυναικί; ἔργον γὰρ
καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ. τοὺς πτωχοὺς γὰρ
πάντοτε ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε
ἔχετε. βαλοῦσα γὰρ αὕτη τὸ μύρον τοῦτο ἐπὶ
τοῦ σώματός μου, πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με
ἐποίησεν. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἐὰν κηρυχθῇ τὸ
εὐαγγέλιον τοῦτο ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ,
λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη εἰς
μνημόσυνον αὐτῆς. Τότε πορευθεὶς εἰς τῶν
δώδεκα, ὁ λεγόμενος Ἰούδας Ἰσκαριώτης, πρὸς
τοὺς ἀρχιερεῖς εἶπε· Τί θέλετέ μοι δοῦναι, καὶ
ἐγὼ ὑμῖν παραδώσω αὐτόν; οἱ δὲ ἔστησαν αὐτῷ
τριᾶκοντα ἀργύρια. καὶ ἀπὸ τότε ἐζήτει
εὐκαιρίαν ἵνα αὐτόν παραδῷ. Τῇ δὲ πρώτῃ τῶν

ἄζύμων προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ λέγοντες αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμέν σοι φαγεῖν τὸ πάσχα; ὁ δὲ εἶπεν· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν πρὸς τὸν δεῖνα καὶ εἶπατε αὐτῷ· ὁ διδάσκαλος λέγει, ὁ καιρὸς μου ἐγγύς ἐστι· πρὸς σε ποιῶ τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου. καὶ ἐποίησαν οἱ μαθηταὶ ὡς συνέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Ὁψίας δὲ γενομένης ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα. εἰδὼς ὁ δὲ Ἰησοῦς ὅτι πάντα δέδωκεν αὐτῷ ὁ πατὴρ εἰς τὰς χεῖρας, καὶ ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθε καὶ πρὸς τὸν Θεὸν ὑπάγει, ἐγείρεται ἐκ τοῦ δείπνου καὶ τίθησι τὰ ἱμάτια, καὶ λαβὼν λέντιον διέζωσεν ἑαυτόν. εἶτα βάλλει ὕδωρ εἰς τὸν νιπτῆρα, καὶ ἤρξατο νίπτειν τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ ἐκμάσσειν τῷ λεντίῳ ᾧ ἦν διεζωσμένος. ἔρχεται οὖν πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ λέγει αὐτῷ ἐκεῖνος· Κύριε, σύ μου νίπτεις τοὺς πόδας; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, γνώση δὲ μετὰ ταῦτα. λέγει αὐτῷ Πέτρος· Οὐ μὴ νίψης τοὺς πόδας μου εἰς τὸν αἰῶνα. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν μὴ νίψω σε, οὐκ ἔχεις μέρος μετ' ἐμοῦ. λέγει αὐτῷ Σίμων Πέτρος· Κύριε, μὴ τοὺς

πόδας μου μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας καὶ τὴν κεφαλὴν. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὁ λελουμένος οὐ χρειαν ἔχει ἢ τοὺς πόδας νίψασθαι, ἀλλ' ἔστι καθαρὸς ὅλος· καὶ ὑμεῖς καθαροί ἐστε, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ἤδει γὰρ τὸν παραδιδόντα αὐτόν· διὰ τοῦτο εἶπεν· οὐχὶ πάντες καθαροί ἐστε. Ὅτε οὖν ἔνιψε τοὺς πόδας αὐτῶν καὶ ἔλαβε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἀναπεσὼν πάλιν, εἶπεν αὐτοῖς· Γινώσκετε τί πεποίηκα ὑμῖν; ὑμεῖς φωνεῖτέ με, ὁ Διδάσκαλος καὶ ὁ Κύριος, καὶ καλῶς λέγετε· εἰμὶ γάρ. εἰ οὖν ἐγὼ ἔνιψα ὑμῶν τοὺς πόδας, ὁ Κύριος καὶ ὁ Διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀλλήλων νίπτειν τοὺς πόδας. ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν, ἵνα καθὼς ἐγὼ ἐποίησα ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ποιῆτε. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐκ ἔστι δοῦλος μείζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὐδὲ ἀπόστολος μείζων τοῦ πέμφαντος αὐτόν. εἰ ταῦτα οἴδατε, μακάριοί ἐστε ἐὰν ποιῆτε αὐτά. καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με. καὶ λυπούμενοι σφόδρα ἤρξαντο λέγειν αὐτῷ ἕκαστος αὐτῶν· Μήτι ἐγὼ εἰμι, Κύριε; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ὁ ἐμβάψας μετ' ἐμοῦ ἐν τῷ τρουβλίῳ τὴν χεῖρα οὗτός με παραδώσει. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου

ὕπάγει καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· οὐαὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ εἰ οὐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. ἀποκριθεὶς δὲ Ἰούδας ὁ παραδιδούς αὐτὸν εἶπε· Μήτι ἐγώ εἰμι, ῥαββί; λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶπας. Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν λαβὼν ὁ Ἰησοῦς τὸν ἄρτον καὶ εὐλογήσας ἔκλασε καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς καὶ εἶπε· Λάβετε φάγετε· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου· καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ τῆς καινῆς διαθήκης τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίνω ἄπ' ἄρτι ἐκ τούτου τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω μεθ' ὑμῶν καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ πατρός μου. Καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἔλαιων. Τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Πάντες ὑμεῖς σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· γέγραπται γάρ, πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιίμνης· μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναί με προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος

εἶπεν αὐτῷ· Εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοί, ἐγὼ δὲ οὐδέποτε σκανδαλισθήσομαι. ἔφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήση με. λέγει αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κἂν δέη με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. ὁμοίως δὲ καὶ πάντες οἱ μαθηταὶ εἶπον. Τότε ἔρχεται μετ' αὐτῶν ὁ Ἰησοῦς εἰς χωρίον λεγόμενον Γεθσημανῆ, καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς· Καθίσατε αὐτοῦ ἕως οὗ ἀπελθὼν προσεύξωμαι ἐκεῖ. καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ τοὺς δύο υἱοὺς Ζεβεδαίου ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. τότε λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε καὶ γρηγορεῖτε μετ' ἐμοῦ. καὶ προελθὼν μικρὸν ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ προσευχόμενος καὶ λέγων· Πάτερ μου, εἰ δυνατόν ἐστι, παρελθέτω ἀπ' ἐμοῦ τὸ ποτήριον τοῦτο· πλὴν οὐχ ὡς ἐγὼ θέλω, ἀλλ' ὡς σύ. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύων αὐτὸν. καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ ἐκτενέστερον προσήχετο. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ

εὕρισκει αὐτοὺς καθεύδοντας, καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Οὕτως οὐκ ἰσχύσατε μίαν ὥραν γρηγορῆσαι μετ' ἐμοῦ! γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. πάλιν ἐκ δευτέρου ἀπελθὼν προσηύξατο λέγων· Πάτερ μου, εἰ οὐ δύναται τοῦτο τὸ ποτήριον παρελθεῖν ἀπ' ἐμοῦ ἔὰν μὴ αὐτὸ πίω, γενηθήτω τὸ θέλημά σου. καὶ ἔλθὼν εὕρισκει αὐτοὺς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι. καὶ ἀφείς αὐτοὺς ἀπελθὼν πάλιν προσηύξατο ἐκ τρίτου τὸν αὐτὸν λόγον εἰπὼν. τότε ἔρχεται πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε! ἰδοὺ ἤγγικεν ἡ ὥρα καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται εἰς χεῖρας ἀμαρτωλῶν. ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ ἤγγικεν ὁ παραδιδούς με. Καὶ ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος ἰδοὺ Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα ἦλθε, καὶ μετ' αὐτοῦ ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων ἀπὸ τῶν ἀρχιερέων καὶ πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ. ὁ δὲ παραδιδούς αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς σημεῖον λέγων· Ὃν ἂν φιλήσω αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτόν. καὶ εὐθέως προσελθὼν τῷ Ἰησοῦ εἶπε·

Χαῖρε, ῥαββί, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἐταῖρε, ἐφ' ὃ πάρει; τότε προσελθόντες ἐπέβαλον τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. καὶ ἰδοὺ εἷς τῶν μετὰ Ἰησοῦ ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, καὶ πατάξας τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀπόστρεψον σου τὴν μάχαιραν εἰς τὸν τόπον αὐτῆς· πάντες γὰρ οἱ λαβόντες μάχαιραν ἐν μαχαίρῃ ἀποθανοῦνται. ἢ δοκεῖς ὅτι οὐ δύναμαι ἄρτι παρακαλέσαι τὸν πατέρα μου, καὶ παραστήσει μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγεῶνας ἀγγέλων; πῶς οὖν πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ ὅτι οὕτω δεῖ γενέσθαι; Ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς τοῖς ὄχλοις· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με· καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμεν διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαὶ τῶν προφητῶν. Τότε οἱ μαθηταὶ πάντες ἀφέντες αὐτόν ἔφυγον. Οἱ δὲ κρατήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, ὅπου οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι συνήχθησαν. ὁ δὲ Πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ

μακρόθεν ἕως τῆς αὐλῆς τοῦ ἀρχιερέως, καὶ εἰσελθὼν ἕσω ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν ἰδεῖν τὸ τέλος. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς οἱ πρεσβύτεροι καὶ τὸ συνέδριον ὅλον ἐζήτουν ψευδομαρτυρίαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὅπως θανατώσωσιν αὐτὸν, καὶ οὐχ εὔρον· καὶ πολλῶν ψευδομαρτύρων προσελθόντων, οὐχ εὔρον. ὕστερον δὲ προσελθόντες δύο ψευδομάρτυρες εἶπον· Οὗτος ἔφη, δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτὸν. καὶ ἀναστάς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Οὐδὲν ἀποκρίνη; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐσιώπα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· Ἐξορκίζω σε κατὰ τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος ἵνα ἡμῖν εἴπῃς εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Σὺ εἶπας· πλὴν λέγω ὑμῖν, ἀπ' ἄρτι ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. τότε ὁ ἀρχιερεὺς διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ λέγων ὅτι Ἐβλασφήμησε· τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; ἴδε νῦν ἠκούσατε τὴν βλασφημίαν αὐτοῦ· τί ὑμῖν δοκεῖ; οἱ δὲ ἀποκριθέντες εἶπον· Ἐνοχος θανάτου ἐστί. Τότε ἐνέπτυσαν εἰς τὸ

πρόσωπον αὐτοῦ καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, οἱ δὲ ἐρράπισαν λέγοντες· Προφήτευσον ἡμῖν, Χριστέ, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; Ὁ δὲ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ· καὶ προσῆλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη λέγουσα· Καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Γαλιλαίου. ὁ δὲ ἠρνήσατο ἔμπροσθεν αὐτῶν πάντων λέγων· Οὐκ οἶδα τί λέγεις. ἐξελθόντα δὲ αὐτόν εἰς τὸν πυλῶνα εἶδεν αὐτόν ἄλλη καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἐκεῖ καὶ οὗτος ἦν μετὰ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου. καὶ πάλιν ἠρνήσατο μεθ' ὄρκου ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον. μετὰ μικρὸν δὲ προσελθόντες οἱ ἐστῶτες εἶπον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ ἡ λαλιά σου δῆλόν σε ποιεῖ. τότε ἤρξατο καταθεματίζειν καὶ ὀμνύειν ὅτι Οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε. καὶ ἐμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος Ἰησοῦ εἰρηκότος ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι τρεῖς ἀπαρνήθη με· καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς. Πρωΐας δὲ γενομένης συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ ὥστε θανατῶσαι αὐτόν· καὶ δήσαντες αὐτόν ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτόν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι.

 δω ω ω ω ω σω ω κα θ α περ ο

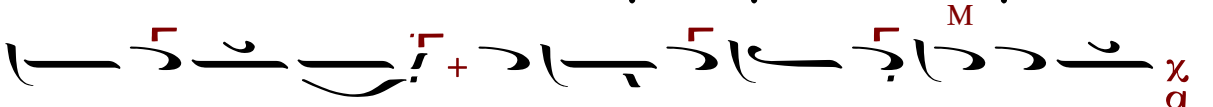

 Ι ου ου ου ου ου ου ου δα ας

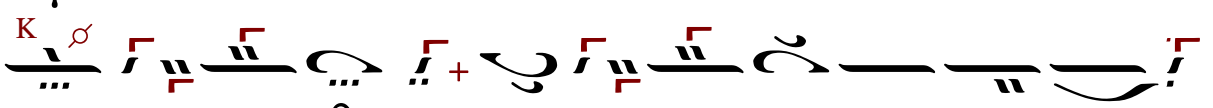
Μ. Εἵσοδος... (συνεχίζει πάλιν ὁ ἀχόρος)

 Ἄλλ ω ως ο Λη στης ο μο λο

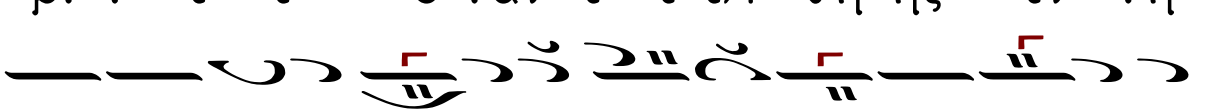
 γω ω ω ω ω ω ω σοι οι οι οι οι

 μνη η η η σθη η τι ι ι ι μου Κυ υ υ υ

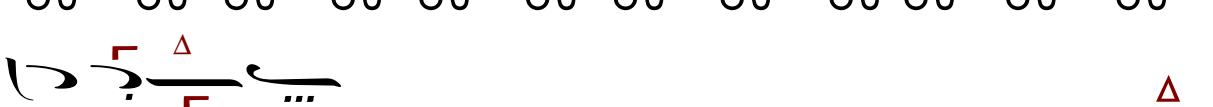
 ρι ι ε ε οταν ε ε ελ θη ης εν τη

 Βα σι λει ει ει ει α σου ου ου ου ου

 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

 ου ου ου ου

Ἦχος λ Πά

^Π
Κυ ρι ε ε ε λε η η σον

^Π
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η η σον

^Π
Κυ υ ρι ε ε λε ε η σον

^Κ ^Π ^σ
Κυ ρι ε ε ε λε η η η

σον

^Π
Κυ υ υ ρι ε ε ε λε η η σον

^Π
Πα ρα σχου Κυ ρι ε

^Π
Πα ρα σχου Κυ υ υ υ ρι ε

^Κ
Πα ρα σχου Κυ ρι ι ε

^Κ
Πα ρα α σχου Κυ υ ρι ε

^Π
Πα ρα α σχου Κυ υ υ ρι ι

ι ε

Π

Πα ρα α α α σχου ου Κυ ρι ι ι ι

ε

Π

Σοι οιοιοιοι Κυ ρι ι ε

Π

Και τω πνευ μα τι ι ι ι σου ου ου

ου

Π

Ἄ γα πη σωω σε Κυ υ ρι ε η

η η η ι ι σχυ υ υς μου Κυ ρι ος στε

ρε ω μα α α α μου ου και κα τα φυ

γη η η η μου ου και ρυ υ υ υ υ υ υ

στη ης μου ου ου ου

Π
π Π α τε ε ρ α Υ ι υ ι ο ν χ και Α α γι
ον Πνε ε ε ευ μα π Τρι α δ α ο μο ου ου
σι ι ο ν και αι α α χ ω ω ρ ι ι σ τ ο ο ο
ον π

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων·

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

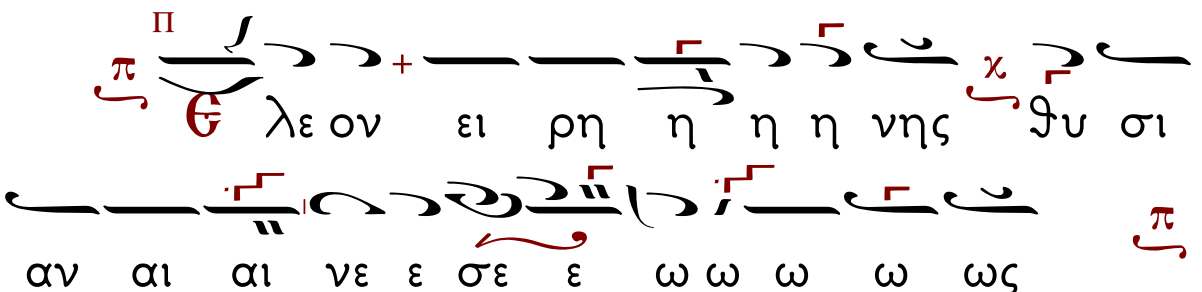
Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

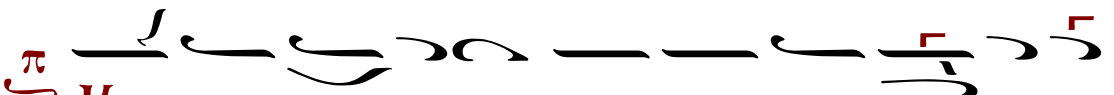
Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

π ^Π **Θ** λε ον ει ρη η η η νης ^χ θυ σι
αν αι αι νε ε σε ε ω ω ω ω ως π

 Και με τα του πνευ μα το ο ο ος

 σου

 ε χο μεν προς το ον Κυ υ

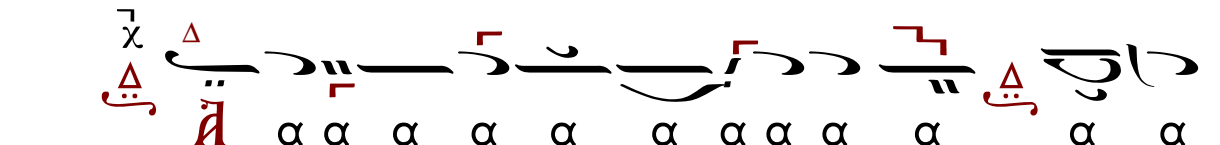

 ρι ι ι ον

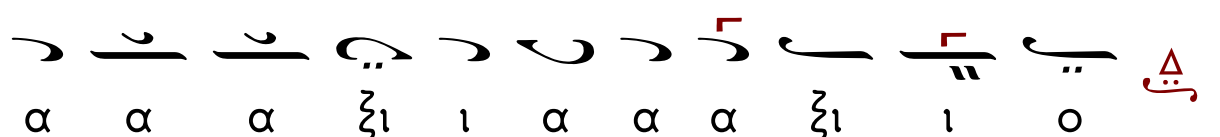
Ἄξιον καὶ δίκαιον. Βασ. Νικολαΐδη.

Ἀπὸ χειρόγραφο τοῦ κ. Ἐμμανουήλ Χανιώτη
Πρωτοψάλτου τῆς Ι.Μ. Ἑκατονταπυλιανῆς Πάρου.

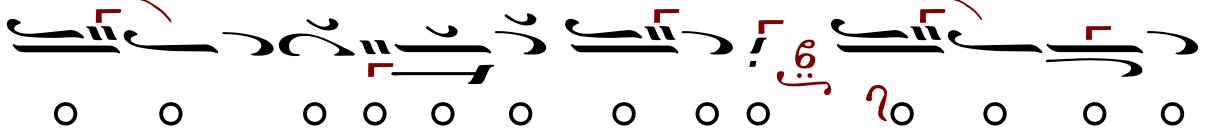
Ἦχος Β' Δι

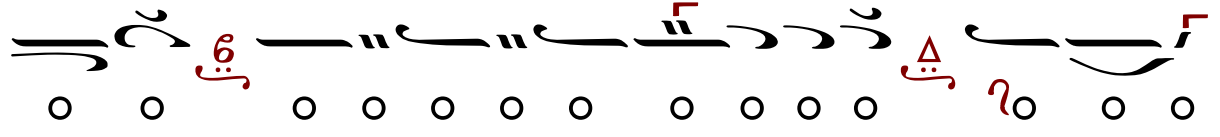
 Ἄ α α α α α α α α α α α α

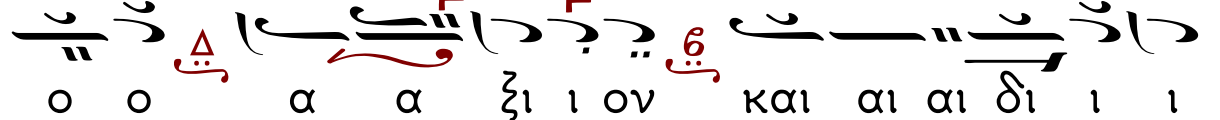
 α α α ζι ι α α α ζι ι ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ο α α ζι ι ον και αι αι δι ι ι

η και αι η γη η η η η η η η η η η η η

η η τη η η η η η η η η η η η η

η η η η η η γη η της δο ο ο ο ο ο ο

ο ζη η η η γη της δο ο ο ο ο ο ο

ο ο ζη η ης σου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ω σα αν να α α α α α α α α

α α α α α ε ε ε ε ε εν τοι οι οι

οι οι οι οι οισ υ υ υ εν τοι οισ υ

ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οισ ευ λο γη

η με ε ε ε ε ε ε ε νο ο ο ος ο

ε ερ χο ο ο ο ο με νο ος ε ε ε ε

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

ε ε ε ε ε εν ο ο εν ο νο ο ο

ο ο μα α α α α α τι Κυ ρι ι ι

ι ι ι ι ου ου ου ου ου ου ου ω

σαν να α ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε εν τοι οι οι οι οι οι οι οι ος υ υ

εν τοι ος υ ψι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι εν τοι οι ος

υ ψι ι ι ι ι ι ι ι στοι οι οι οι

οι οι οι οι ος

α μη η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η

^B
η η α α α α μη η η η η η η η η

ην 6.

^M ^Δ ^B
Α α μη η η η η η η η η η η

η η η η η η η η η η η η η η

^B
η η η η η η η η α α α α μη η

^M
η η η η η η η η η η

^B ^Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε υ υ Σε ε υ μνου ου ου ου

^B ^M ^Δ
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

^B ^M
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε

^Δ
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε υ

λο σε ε ευ λο ο ο γου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ.

Ἦχος λ δὲ Νη

N
 γ δ
 Γ επι σοι οι οι χαι αι αι αι αι αι
 αι ρει γ δ Κε χα ρι τω με ε ε ε ε ε ε ε
 N Π
 Γ ε ε νη η λ πα α α α α α α σα π ρ
 N
 η η η κτι ι ι ι σις γ δ Αγ γε ε λω ων
 το ο συ υ υ στη η η η μα δ και αν θρω
 N
 πω ω ω ων το γε ε ε νο ος γ δ η γι
 α σμε ε ε ε νε να α α ε ε δ και πα
 ρα α δει σε λο γι ι ι κε ε γ δ παρ θε
 N Π
 νι κο ον καυ χη η η μα δ εξ ης Θε ος
 N Π
 ε ε ε ε σαρκω ω ω θη η γ δ και παι δι

ι ον γε ε ε γο ο ο ο νεν ^Δ ο προ

αι αι ω ω ω ω νω ω ν ^γ υ πα α αρ

χω ω ν Θε ο ο ο ο ος η η η η μω

ω ω ω ν

^γ ^Δ ^Π ^γ ^Δ ^Π ^γ ^Δ ^Π ^γ ^Δ ^Π

 η η ν γαρ ση η η η μη η η η

η η η η η τραν ^π θρο ο ο ο νο ο ν

ε ε ε ποι οι η η η σε ^Δ και την σην

γα α στε ε ε ε ε ε ε ε ρα ^π πλα

τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα νω ω

ω ω ν α α α πει ρ γα α α α α σα α

α α πει ρ γα α σα το ^γ ε πι σοι χαι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρει ⁶ ^λ Κε χα ρι ι ι
ι ι ι ι ι ι τω Κε χα ρι ι τω με ε ε
ε ε ε ε ε ε ε νη ^λ ^π ^λ πα σα α η η
η η κτι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
ι ι ις ^π ⁹ δο ο ο ο ο ο ο ζα α α α α
δο ο ζα σοι οι οι οι

ΕΠΙ ΣΟΙ ΧΑΙΡΕΙ.

Ἦχος ^Ϡ Δι

^Δ ^Ϡ επι σοι χαι ρει Κε χα ρι τω ω με ε ε
νη ^Β πα α α σα α α α η κτι ι σι
ι ις ^Δ Αγ γε λων το ο ο συ η στη η η
μα ^Β και αν θρω ω ω πω ω ω ων το γε ε

ε ε νος η γι α σμε ε ε ε νε να α

ε και πα ρα α δει ει ει σε ε ε ε λο

γι ι κε πα ρ θε νι κο ο ο ο ον και

χη η η μα εξ ης Θε ος ε σα ρ κω ω ω

θη και παι δι ο ο ον γε ε ε γο

ο ο νεν ο προ αι ω νων υ πα α αρχων

Θε ο ο ο ος η η η η μω ω ω

ων

την γα ρ ση η η η ην μη η η η

η η η η η η η η η η τ ρ α α α α

α αν θ ρ ο ο ο ο ο ο ο ο θ ρ ο ο ο

ο ο ο ο ο νον ε ποι οι οι οι οι οι

οι οι οι η η η ρο ο ο νοον ε ε ποι οι

οι η η σε ε και αι τη ην ση η η η η

η η η η η η ην γα α στε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε και αι αι τη ην ση

η ην γαστε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α

α α α α α α α α α πλαα τυ υ

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πλαα τυ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε πλατυ υ τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α

α α α αν ου ου ρα α νω ω ω ω ω ω

ω ω ου ρα νω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

α α πειριγα α α σα το ο ε ε πι

ι σοι οι οι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι ρει κε χα ρι τω με ε ε ε

ε ε ε ε κε ε ε χα α α α ρι ι

ι τω με ε ε ε ε κε χα ρι τω

με ε ε ε ε ε ε ε νη η πα α α σα η

κτισις δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ζα α α δο ο ο ζα α α σοι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι

Εἰς ἦχον πλ. α' ἐναρμόνιον.

Ἦχος λ' ᾠ Πα

π Π Ν Π π
 ρι ε ε λε η σον ρι

π ρι ε ε ε λε η σον π

π ρι ε ε ε λε η σον π

π ρι ε π
 ρι Κυ ρι ε ρι

π ρι η η η η η π
 ρι Ἀ μη η η η η ρι

π ρι τω πνευματι ι ι ι ι σου π
 ρι Κα ι τω πνευματι ι ι ι ι σου ρι

π ρι οιοιοιοιοι Κυ ρι ε π Ἔτερον.
 ρι Κοι οιοιοιοι οιοι Κυ ρι ε ρι

π ρι Κυ ρι ε π ε ε ε ε ε π
 ρι Κοι Κυ ρι ε ρι ε ε ε ε ε ρι

π ρι α α μην π
 ρι Ἀ α μην ρι

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ.

Ἦχος π̄ ᾠ Πα Ἐναρμόνιος

^{χ̄}_{π̄} ^{π̄} ^Ϟ ^ϙ ^Ϛ + ^ϛ ^Ϝ ^ϝ ^{π̄} ^Ϟ ^ϙ ^Ϛ + ^ϛ ^Ϝ ^ϝ
_{δ̄} **Θ** **ει** **εις** **Α** **γι** **ος** _{δ̄} **ει** **ει** **εις** **Κυ** **υ**
^ϛ ^Ϝ ^ϝ ^Ϟ ^ϙ ^Ϛ ^ϛ ^Ϝ ^ϝ ^Ϟ ^ϙ ^Ϛ ^ϛ ^Ϝ ^ϝ
ρι **ι** **ι** **ος** ^Ϟ **Ι** **η** **σου** **ς** **Χρι** **στο** **ς** ^{χ̄ ᾠ} **εις** **δο** **ξαν** **Θε**
^ϛ ^Ϝ ^ϝ ^Ϟ ^ϙ ^Ϛ ^{π̄}
ου **Πα** **τρο** **ς** **α** **μη** **ν** _{δ̄}

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Ἦχος Γ'τος
λ

Ἦχος λ
B
εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α
γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς
Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
Χρι ιστος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
Α α μην

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἁ ΛΕΙΤ. Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

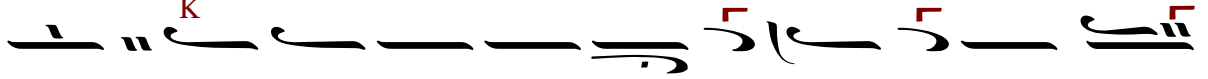

Ἦχος λ̣ ᾠ Πα̣

Ἄ α α νες Α α α φες Συγ
 χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
 ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
 Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
 ου σι ι ι α τα εν γνω ω σει και τα εν
 α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
 νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
 ρα τα κα τανουν και δι α ανοισιαν τα
 παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
 α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
 αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

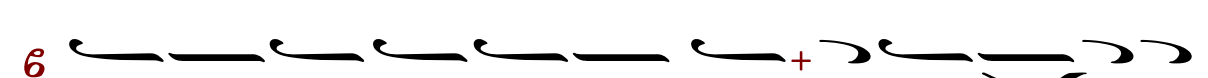
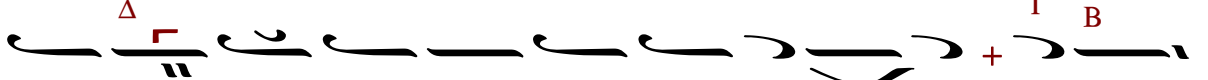

Ἦχος λ̣ᾠ Πα̣

^π ^π
^π ^π
Χ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν τ ο
φ ω τ ι ζ ο ν κ α ι α γ ι α α α α α α ζ ο
ο ν π α ν τ α α αν θ ρ ω ω π ο ν ε ρ χ ο ο ο μ ε
ν ο ν ε ι ε ι ς τ ο ο ν κ ο ο ο ο ο ο ο ο
σ μ ο ν σ η μ ε ι ω θ η η τ ω ω ε ε φ ' η η
μ α α ς τ ο φ ω ω ς τ ο υ ο υ π ρ ο ο σ ω ω ω
π ο υ ο υ ο υ ο υ σ ο υ ι ν α ε ν α υ τ ω ο ψ ω
ω μ ε ε θ α φ ω ς τ ο ο α π ρ ο ο ο ο
ο σ ι ι ι τ ο ν κ αι κ α τ ε ε υ θ υ υ υ υ
ν ο ο ν τα δι α β η η μα τα α η

 μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω ω

 ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π ⁹ πρε

 σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου σου

 ου Μη η ητρος ^π ^χ ⁹ και πα αν τωων σου ου

 των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ
δ

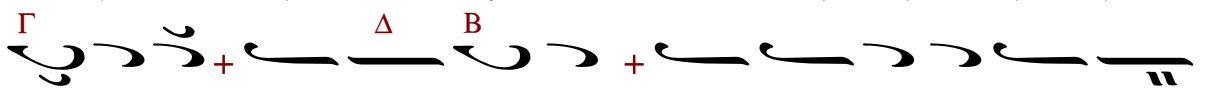
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

^θ ⁹ Ηχος Δι

^χ ^Β ^Δ του Δει πνου σου του μυ στι κου ^Δ ⁹ ση

 με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε

⁶ ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ριον

 ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα

 περ ο Ι ου ου ου ου δας ⁶ ⁹ αλλ ως ο Λη

 στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου

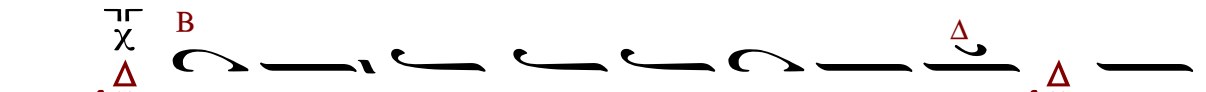
 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει

 ει α σου ου ου

Ἄντι τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς.

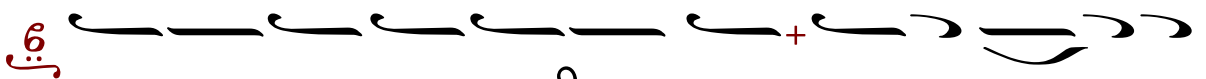
Ἦχος Δι

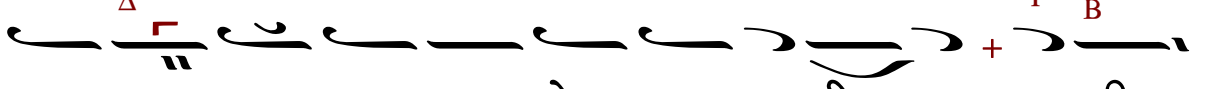
 του Δει πνου σου του μυ στι κου ση

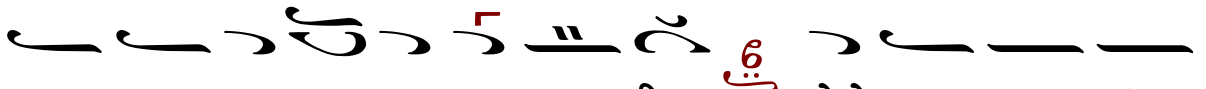
 με ρον Υι ε Θε ου κοι νω νον με πα ρα λα βε

 ου μη γαρ τοις εχ θροις σου το μυ στη ριον

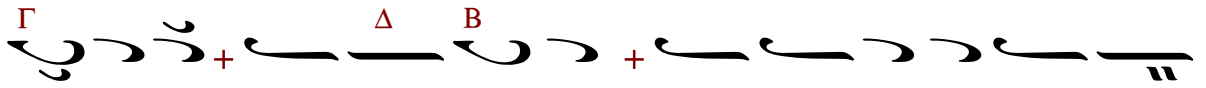
 ει ει πω ου φι λη μα σοι δω σω κα θα

 περ ο Ι ου ου ου δας αλλ ως ο Λη

 στης ο μο λο γω ω σοι μνη σθη τι μου

 Κυ ρι ε ο ταν ελ θης εν τη Βα σι λει ει

ει α σου ου ου

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί...

Ἦχος Δι

Ἄ μην α μην α μην εἰς α φε σιν

α μαρ τι ων και εἰς ζω ην αι ω ω

νι ον

Πληρω θη τω το στο μα η μων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη

σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω

σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν

μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας

εν τω σω α γι α σμω ο λην την η

με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Κοί, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὅτι σὺ εἶ ὁ ἁγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ

Υἱῶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν. Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. (γ) Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὁ θυσίαν αἰνέσεως καὶ λατρείαν εὐάρεστον, τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον θυσίαν προσδεχόμενος παρὰ τῶν ἐπικαλουμένων σε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Ἄμνός καὶ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ὁ μόσχος ὁ ἄμωμος, ὁ μὴ δεχόμενος ἁμαρτίας ζυγὸν καὶ τυθεὶς δι' ἡμᾶς ἐκῶν, ὁ μελιζόμενος καὶ μὴ διαιρούμενος, ὁ ἐσθιόμενος καὶ μηδέποτε δαπανώμενος, τοὺς δὲ ἐσθίοντας ἀγιάζων, ὁ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐκουσίου Πάθους σου, καὶ τῆς ζωοποιοῦ τριημέρου Ἐγέρσεώς σου, κοινωνοὺς ἡμᾶς ἀναδείξας τῶν ἀρρήτων καὶ ἐπουρανίων καὶ φρικτῶν σου Μυστηρίων, τοῦ ἁγίου σου Σώματος καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, τήρησον

ἡμᾶς τοὺς δούλους σου, τοὺς διακόνους, τοὺς ἄρχοντας ἡμῶν, τὸν στρατόν, καὶ τὸν περιστῶτα λαόν, ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ. Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν παντὶ χρόνῳ καὶ καιρῷ μελετᾶν τὴν σὴν δικαιοσύνην, ὅπως, πρὸς τὸ σὸν θέλημα ὀδηγηθέντες καὶ τὰ εὐάρεστά σοι ποιήσαντες, ἄξιοι γενώμεθα καὶ τῆς ἐκ δεξιῶν σου παραστάσεως, ὅταν ἐλεύσῃ κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, Τοὺς ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἀνάρρυσαι, τοὺς ἐν ἀσθενείᾳ ἐπίσκεψαι, τοὺς ἐν κινδύνοις θαλάσσης κυβέρνησον, καὶ τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου ἀνάπαυσον, ὅπου ἐπισκοπεῖ τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, καὶ πάντων τῶν δεομένων τῆς σῆς βοηθείας ἐπάκουσον, ὅτι σὺ εἶ ὁ δοτὴρ τῶν ἀγαθῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Εἶη τὸ ὄνομα...

Ἦχος Δίς

^χ ^Μ
^Δ Ἄ α μην ^Δ εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
 ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
 ως του αι ω νος (Δίς)

^ε Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
 γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
 αι ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογοῦντα...

^Δ Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
 α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
 ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

Ὁ Ἱερεὺς: **Τ**οῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός. **Κ**ύριε, ἐλέησον.

Ὁ Ἱερεὺς: **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπία, πάντοτε· νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ χορός. **Δ**όξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν... **Κ**ύριε, ἐλέησον· **Κ**ύριε, ἐλέησον· **Κ**ύριε, ἐλέησον· Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπείνωσιν ὑποδείξας, ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν, καὶ μέχρι Σταυροῦ καὶ Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρὸς, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων

Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

*Ἡ καταγραφή & ἡ Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη*

Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.

*μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου.*

www.melodos.com